

Sygn. akt IV Kp 11/14

Prok. Rej. w Z. – Ds. 1215/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marzec 2014r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Adam Chodkiewicz

Protokolant – A. K.

przy udziale Prokuratora – Małgorzaty Wasielke-Podleszańskiej

na skutek zażalenia wniesionego przez **pokrzywdzonego P. G.**

w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zabrzu z dnia 25 listopada 2013r., sygn. akt Ds. 1215/13 o odmowie wszczęcia śledztwa

na podstawie art. 329 kpk i art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 465 § 1 i 2 kpk, art. 98 § 2 kpk

p o s t a n a w i a

- 1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zabrzu z dnia 25 listopada 2013r., sygn. akt Ds. 1215/13 o odmowie wszczęcia śledztwa;**
- 2. odroczyć sporządzenie uzasadnienia postanowienia do dnia 31 marca 2014 roku.**

Sygn. akt IV Kp 11/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. akt Ds. 1215/13 prokurator Prokuratury Rejonowej w Zabrzu na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie doprowadzenia w okresie pomiędzy dniem 8 września 2010 r. a dniem 1 października 2013 r. w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 221.595,98 zł, co stanowi mienie znacznej wartości, (...) spółka z o.o. z siedzibą w Z. przez A. M. właścicielkę firmy (...) z siedzibą w K. poprzez wprowadzenie w błąd co do możliwości zapłaty za zamówiony towar, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, wobec stwierdzenia, iż brak jest w czynie znamion czynu zabronionego.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł P. G. wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do dalszego prowadzenia postępowania przygotowawczego, gdyż w jego ocenie wszczęcie postępowania już nastąpiło.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący zarzucił prokuratorowi, iż w sprawie nie podjęto wszystkich wymaganych czynności, zwłaszcza mających na celu ustalenie przez A. M. i R. M. zamiaru oszustwa na jego szkodę. Skarżący zarzucił również, iż nie przesłuchano kluczowych świadków oraz, że nie zapoznano się z załączonymi do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa dowodami.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powyższe zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż prokurator materiał dowodowy poddał dostatecznej analizie oraz ocenie, wyprowadzając trafne i logiczne wnioski końcowe, a następnie wyczerpująco wyjaśnił swoje stanowisko w postanowieniu o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 25 listopada 2013 r.,

Sąd podziela stanowisko, iż w niniejszej sprawie brak jest znamion czynu zabronionego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Przestępstwo z art. 286 § 1 kk określa odpowiedzialność za oszustwo, którym jest motywowane celem osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej. **Wprowadzenie w błąd** (zwane oszustwem "czynnym") polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy (np. co do wartości przedmiotu, cech sprzedawanego lub nabywanego towaru, możliwości uzyskania korzyści z zawartej transakcji itp.), natomiast **wyzyskanie błędu** - to celowe skorzystanie z mylnego wyobrażenia o wartości rzeczy, skutkach transakcji itp. Podkreślić należy, iż oszustwo jest przestępstwem, wobec którego istnieje konieczność wykazania **zamiaru bezpośredniego kierunkowego**, tak co do celu działania, jak i używanych środków (por. wyr. SN z 22 XI 1973 r., OSNPG 1974, nr 7, poz. 7).

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że P. G. został doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, gdyż nie otrzymał zapłaty za dostawy węgla dla firmy (...). Okoliczność ta nie oznacza jednak automatycznie, że miało miejsce przestępstwo oszustwa. W ocenie Sądu nie sposób wykazać by A. M. i R. M., odnośnie zamiaru spłaty za zakup węgla, posłużyli się fałszem, który miał doprowadzić P. G. do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy. Podnoszone przez skarżącego okoliczności odnośnie wcześniejszego zakupu kilku partii węgla, zapłacenie za nie bez większych problemów oraz podpisanie umowy handlowej na dostawy z opcją cesji wierzytelności, wbrew temu co twierdzi P. G., nie może być w niniejszej sprawie oceniane jako celowe działanie mające stworzyć fałszywy obraz co do standingu finansowego firmy (...). Współpraca obu firm datuje się od marca 2008 r., natomiast dostawy węgla, za które nie uiszczono zapłaty, miały miejsce w lutym 2010 r. Trudno więc przyjąć, by A. M. i R. M. przez blisko 2 lata planowali dokonanie oszustwa na szkodę P. G. i przez ten czas wytwarzali u niego fałszywy obraz co do możliwości finansowych swojej firmy.

O braku zamiaru popełnienia przestępstwa oszustwa po stronie A. M. i R. M. świadczy również częściowe uregulowanie należności oraz próba zawarcia ugody co do dalszej spłaty długu. Dlatego też Sąd przychylił się do poglądu prokuratora, że nie wywiązanie się firmy (...) z zobowiązania było z przyczyn obiektywnych, a nie celowego, oszukańczego działania jej przedstawicieli.

Wspomnieć należy, iż nie każde naruszenie dóbr chronionych musi być zwalczane za pomocą prawa karnego. W przedmiotowej sprawie w dniu 4 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał wyrok zasądający od A. M. kwotę 221.595,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami na rzecz spółki (...) z siedzibą w Z.. Ewentualne zakłócenia związane z terminowym regulowaniem należności powinny więc być rozstrzygane w postępowaniu egzekucyjnym, a nie karnym. Na marginesie należy wskazać, iż jak wynika z dołączonej do akt korespondencji, to właśnie nie wywiązanie się pozwanej A. M. z obowiązku wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach, było podstawą do złożenia zawiadomienia o przestępstwie przez P. G. w dniu 1.10.2013 r.

Odnosząc się do zarzutów skarżącego odnośnie nie przesłuchania kluczowych świadków, należy wskazać, iż w drodze czynności sprawdzających rozpytano R. M., A. M. i M. G. oraz przesłuchano w charakterze świadka P. G.. Podane przez te osoby okoliczności znajdują odzwierciedlenie w dołączonych do akt sprawy dokumentach i nie wnoszą żadnych nowych faktów, które mogłyby wpłynąć na zmianę stanowiska co do zaistnienia przestępstwa oszustwa. Zdaniem Sądu zarzuty skarżącego należy uznać za całkowicie bezzasadne. Podnoszone przez skarżącego argumenty zdaniem Sądu nie przemawiają za wszczęciem śledztwa w tej sprawie, a stanowią jedynie polemikę z decyzją prokuratora.

Reasumując Sąd uznał, iż w sprawie brak jest podstaw do uchylenia decyzji prokuratora i nakazania mu wszczęcia śledztwa. Z tych względów Sąd orzekł jak na wstępie.

Zarządzenie:

odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć:

- P. G.

-pełnomocnikowi J. S.

akta zwrócić Prokuraturze Rejonowej w Zabrze

dn. 25.03.2014r.